

100 jaar Verkade-album

VechtstreekMUSEUM
20 jaar

100 jaar Verkade-album De Vecht van Jac. P. Thijsse

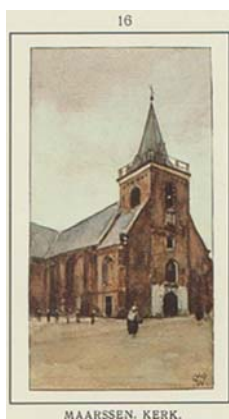
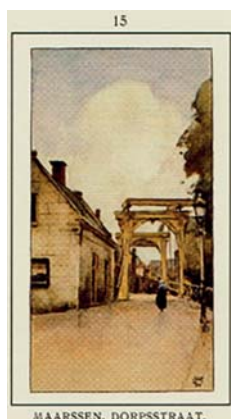
Tineke Barneveld

Waarschijnlijk heeft geen reclamecampagne in Nederland zoveel succes gehad als de albumreclame van de firma Verkade uit Zaandam. Begin 1900 gaf Verkade bij hun producten losse kleurenplaatjes uit die in een album verzameld konden worden. De koek- en beschuitfabrikant had natuurkenner Jac. P. Thijsse gevraagd de teksten te schrijven voor het merendeel van de verzamelalbums. Hun samenwerking leidde niet alleen tot een spectaculair hoge omzet van koek en beschuit, maar bevorderde tegelijkertijd de belangstelling voor de natuur en het landschap in Nederland en legde de basis voor de natuurbeschermingsbeweging.

Waarschijnlijk heeft geen reclamecampagne in Nederland zoveel succes gehad als de albumreclame van de firma Verkade uit Zaandam. Begin 1900 gaf Verkade bij hun producten losse kleurenplaatjes uit die in een album verzameld konden worden. De koek- en beschuitfabrikant had natuurkenner Jac. P. Thijsse gevraagd de teksten te schrijven voor het merendeel van de verzamelalbums. Hun samenwerking leidde niet alleen tot een spectaculair hoge omzet van koek en beschuit, maar bevorderde tegelijkertijd de belangstelling

voor de natuur en het landschap in Nederland en legde de basis voor de natuurbeschermingsbeweging.

Dit resultaat was vooral te danken aan het aanstekelijk enthousiasme en de frisse en heldere schrijfstijl van Thijsse. In dit periodiek wil ik uw aandacht vragen voor het album De Vecht dat honderd jaar geleden in 1915 door Verkade werd uitgegeven en wel in het bijzonder aan het gedeelte van het boek dat over de wandeling gaat van Utrecht tot Nieuwersluis.

Hoe het begon

Het verhaal begint in 1900. Ericus Verkade jr. merkt dat buitenlandse fabrikanten hun omzet verhogen door het weggeven van cadeautjes. Plaatjes voor insteekalbums doen het goed in Duitsland. Hij koopt een partij van die plaatjes maar bergt ze voorlopig op zolder op. Drie jaar later brengt hij de plaatjes uit bij zijn verpakte koek en beschuit en zo verschijnen de eerste albums. Een allegaartje van afbeeldingen van verschillende onderwer-

pen als vruchten, landbouw en walvisvaart. De plaatjes gaan erin als ‘gesneden koek’ en binnen twee maanden wordt de koekomzet verdubbeld. De familie Verkade besluit om het professioneel aan te pakken. Zij willen een serie plaatjesboeken uitgeven over één onderwerp. De natuur in Nederland staat rond die eeuwwisseling zeer in de belangstelling en de gebroeders Verkade vinden – idealisten als zij zijn – dat het geld dat zij voor reclame willen uitgeven, tegelijkertijd nuttig kan worden besteed aan verbreding van kennis onder het volk. Zij vragen Jac. P. Thijsse om de teksten te schrijven voor de albums. Thijsse is op dat moment al bekend door een serie boekjes over de natuur, die hij samen met zijn vriend E. Heimans heeft geschreven en Thijsse verzorgde ook een natuurcolumn in het Algemeen Handelsblad. Voor de illustraties worden drie mensen aangetrokken: Jan van Oort, specialist op het gebied van vogels, Jan Voerman jr. met een voorliefde voor landschappen en wilde planten en L.W.R. Wenckebach die, net als beide andere kunstenaars sterk beïnvloed wordt door de Haagse School.

Wie wás Jac. P. Thijsse?

Jacobus Pieter Thijsse (roepnaam Ko) was in 1865 in Maastricht geboren. Zijn vader was sergeant bij het leger. Tijdens zijn jeugd verhuisde hij naar garnizoensplaats Grave, toen naar Woerden en tenslotte naar Amsterdam. Bij voorkeur in zijn eentje zwierf Ko rond in de vrije natuur en deed hij ervaringen op die hij later in zijn albums zou verwerken. Hij bezocht in Amsterdam de Gemeentelijke Kweekschool en behaalde in 1883 zijn akte van bekwaamheid als onderwijzer. Later

werd hij benoemd als leraar biologie aan het Kennemer Lyceum in Bloemendaal. Thijsse krijgt het verzoek van Verkade om de albums te schrijven over de natuur en het landschap en begrijpt als pedagoog goed dat dit een unieke kans is om de kennis van de natuur onder een groot publiek te verspreiden. In het voorjaar van 1906 verschijnt het eerste ‘echte’ Verkade-album: ‘Lenté’, al snel gevolgd door de albums ‘Zomer’, ‘Herfst’ en ‘Winter’.

“In mijn prille jeugd waren er maar twee schrijvers: God die de Bijbel had geschreven en Jac. P. Thijsse, die de albums van Verkade geschreven had”.

Jan Wolkers 1995

De boeken zijn een groot succes: prachtige kleurige illustraties en de teksten van Thijsse zijn zeer toegankelijk in een opgewekte, eenvoudige en ontspannen stijl die zowel kinderen als volwassenen aanspreekt. De koekjesfabriek Verkade vaart wel bij de albumactie en weet door de plaatjes veel mensen aan zich te binden. Biologe Marga Coesèl, die met veel deskundigheid het boek Natuurlijk Verkade heeft geschreven over de geschiedenis van de Verkade-albums, zegt over Thijsse: “Het is bij het lezen van de albums van Thijsse alsof hij naast je zit. Zijn toon is nooit be-

Jac. P. Thijsse

lerend maar hij weet steeds verwondering en nieuwsgierigheid op te wekken. De albums geven daarmee onbedoeld een goed beeld van Thijsse zelf: onbekommerd en grenzeloos optimistisch. Een levensgenieter met een veelzijdige belangstelling en zeker geen eenzijdige natuurliefhebber of een drammerige natuurbeschermer”.

In zeer vele huiskamers werd met groot enthousiasme de plek in het album opgezocht waar het reclameplaatje moest komen en met een kwastje werd de glutonlijm op de achterkant gesmeerd. Er heerste een verzameldrift in het land en iedereen at ontbijtkoek en beschuit van Verkade om maar alle plaatjes van een

album compleet te krijgen. Er werd zelfs door de Zaanse fabrikant een ruilafdeling opgericht. Na de serie over de jaargetijden verschijnen ‘Blonde duinen’ en ‘De bonte wei’ en in 1912 wordt het album ‘Het Naardermeer’ uitgebracht. De jonge Thijsse had de flora en fauna daar in zijn omzwervingen leren kennen en ondanks het feit dat de stoomtrein er sinds 1874 doorheen denderde, beschouwde hij het Naardermeer als ‘een wonderland’. De gemeente Amsterdam had in 1904 het plan opgevat om het Naardermeer op te kopen om het als vuilstortplaats te gebruiken. Thijsse liet uiteraard een vlammend protest horen en zette zich in voor het behoud van het Naardermeer en de oprichting van de Vereniging tot Behoud van Natuurmonumenten in Nederland. De vuilstort ging niet door, onder meer vanwege de hoge kosten die ermee gemoeid waren. Het Naardermeer is het eerste natuurreservaat dat door de Vereniging tot Behoud van Natuurmonumenten werd aangekocht. Thijsse zou tot zijn dood secretaris zijn van de Vereniging.

De Wandelalbums

De koek- en beschuitfabrikant Verkade bemerkte dat het publiek wat genoeg begon te krijgen van planten en dieren en natuurkunde, maar Thijsse had alweer een nieuw plan: het beschrijven van zwerftochten door Nederland. Topografische of toeristische albums, of zoals Thijsse het bij voorkeur noemde: ‘wandelalbums’. Voor het maken van zijn reisalbums bereidde Thijsse zich terdege voor. Hij verdiepte zich in ‘Nederlandsche Historiën’, een werk van P.C. Hooft en bestudeerde altijd grondig alle beschikbare kaarten en literatuur over de streek die hij

ging bezoeken. Het eerste album van de nieuwe reeks heette 'Langs de Zuiderzee' en duidelijk was te zien dat het om een heel nieuw type album ging. De losse platen die bij de Verkade-producten werden verpakt vertoonden geen afbeeldingen meer van planten en dieren, maar van landschappen, stads- en dorpsgezichten, kerktorens, kastelen en boerderijen. Er bestonden in 1913 al concrete plannen voor afsluiting en drooglegging van de Zuiderzee en daarom schreef Thijsse in zijn inleiding: *"Ga nu de Zuiderzee zien, eer het te laat is. Want lang zal 't niet meer duren of groene polders vervangen de kabelende golfjes"*. Als illustrator werd Edzard Koning aangetrokken, een vakkundig topograaf en gespecialiseerd in het schilderen van landschappen. Langs de Zuiderzee verscheen in 1914, later volgden de 'wanderalbums' De Vecht, De IJssel, Friesland en nog later Texel, het eiland waar Thijsse een paar jaar onderwijzer was en waar hij trouwde met een meisje dat hij op de kweekschool had leren kennen, Helena Bosch. Thijsse maakte zijn verkenningsstochten door het land te voet of per fiets en meestal in gezelschap van zijn vrouw, altijd gewapend met een schets- en aantekenboekje.

Het album De Vecht

De mobilisatie was in juli 1914 afgekondigd en het oorspronkelijk geplande album over Zeeland kon niet doorgaan omdat in deze provincie niet getekend mocht worden of gefotografeerd. Verkade en Thijsse zochten daarom een reisdoel dat dichterbij huis lag: de Vecht. Maar Thijsse zou ervaren dat ook in de Vechtstreek militair-strategische belangen speelden. Dwars door dit gebied loopt de

Nieuwe Hollandse Waterlinie en militaire wachtposten zijn in staat van paraatheid gebracht om indien nodig tot inundatie van de Vechtstreek over te gaan. Ten aanzien van de wetenswaardigheden van de streek komt Thijsse weer beslagen ten ijs, vooraf heeft hij het boekwerk uit 1719 bestudeerd 'De Zegepraalende Vecht'. Hij bespreekt trouwens niet alleen beide oevers van de Vecht maar neemt ook de wijde omgeving mee en vermeldt o.a. ook Haarzuilens, Abcoude, Baambrugge, Ankeveen en Kortenhoef.

Het album begint met een prachtige topografische kaart van de Vechtstreek over twee pagina's. Deze kaart is zeer waarschijnlijk door Thijsse zelf ontworpen.?) Van hem is bekend dat hij dol op kaarten was, hij kocht ze niet alleen, maar maakte ze ook zelf zoals te lezen is in zijn boek over het Naardermeer. Hij heeft waarschijnlijk veel gegevens ontleend aan de

Chromo-topografische kaart van het Koninkrijk der Nederlanden die vanaf 1877 verscheen. Verder heeft hij zich laten leiden door de kaart van de Vechtstreek van de graveur Daniël Stoopendaal die voorkomt in ‘De Zegepraalende Vecht’ en die ook in Thijsses De Vecht is afgedrukt (zie afbeelding 5). De Verkade-plaatjes zijn getekend door L.W.R. Wenckebach, Jan Voerman jr. en Edzard Koning.

Van Utrecht naar Nieuwersluis

Thijsses verlaat op een mooie april morgen in 1915 het Centraal Station in Utrecht en vergezeld van zijn vrouw loopt hij naar de Weerds luis om zijn wandeltocht langs de Vecht aan te vangen. Hij ziet de sluis kolk met zijn brede hardstenen trappen, de kade met zijn eeuwenoude iepen en de hoge grijze Domtoren. Zijn plan is om die avond Nieuwersluis te bereiken. Thijsses noemt de verdwenen zijdespinnerij Zijdebaalen die door waterkracht werd aangedreven, het Vechtwater vindt hij smerig en hij komt langs een oud hek, anno 1704 van het huis Roozendaal, maar van het grote landhuis is niets meer over. Bij fort de Klop maakt hij een tekeningetje van een paar hoge eiken aan de Klopvaart,

maar een schildwacht komt kijken en zegt dat het streng verboden is om tekeningen van versterkingen te maken.

Hij wandelt langs een voormalige steenoven, nu borstelfabriek en nadert over de Daalsedijk het dorp Zuilen. *“Dat kleine Zuilen vind ik nu het allermooiste dorpje aan de Vecht. ’t Ligt open en bloot aan ’t heldere water, want de Vecht heeft al lang zijn Utrechtsche troebelheid overwonnen. Aardig kerkje, mooi rechthuis, kleurige daakjes, rood met wit geblokte vensterluiken en tusschen de boomen van den rechteroever schemert het oud kasteel, dat, al is het in de achttiende eeuw geres-taureerd, toch nog sterk herinnert aan de middeleeuwen”.*

In het bos op de linkeroever bloeien op die zonnige april morgen duizenden en duizenden bosanemoontjes. Thijsses schenkt veel aandacht aan Slot Zuylen en noemt Jacoba van Beieren een aardige vrouw met veel liefhebberijen die mogelijk op het slot een moerbeiboom heeft geplant als het tenminste een variant is geweest van de zwarte moerbei. De witte soort is pas aangeplant in Noord-Italië in het midden van de veertiende eeuw *“en zo vlug ging het in dien tijd niet, dat zestig of zeventig jaar later onze gravinnen al met stekjes van zoo’n [witte moerbei] boom rondliepen”.* In het bos van Zuilen hoort hij het gezang van wel duizend koperwieken in de kronen der bomen of in de takken van de lage heesters. Lopend langs de pannbakkerij met zijn vette rivierklei komt hij bij de twee poldermolens die hij tekent in zijn schetsboek. Ook hier merkt Thijsses dat een schildwacht zijn activiteiten gadeslaat.

Oponthoud in Maarssen

Over de oostelijke oever wandelen Thijsse en zijn vrouw verder richting Maarssen. Langs het oude buiten ‘Vechtsteyn’ met een heel oud koetshuis. Aan de overzijde ziet hij een fabriek in werking, een vervallen oud werfje, een ‘coquet’ theehuisje en een pakhuis. In de bocht van de rivier ligt Huis Ten Bosch en dan volgt de gracht waar de huizen zij en zij staan en dán worden Thijsse en zijn vrouw tegengehouden door een forse luitenant van de infanterie ‘met twee mannetjes’. De schildwacht van de Zuilense molens heeft zijn collega’s getelefoneerd! In zijn eigen woorden zegt Thijsse: *‘Daar stonden wij nu op het bureau. Terwijl de kapitein ons een streng verhoor afnam, kwam er ook nog een stoere rijksveldwachter opdagen. Die was ook al opgebeld en het wachtlokaal stond bovendien vol soldaten. Gelukkig zijn onze [Verkade] albums in ons land nog al bekend en zoo kon ik op bevredigende wijze rekenschap geven van de onschadelijkheid van mijn werk, maar voor wij ontslagen waren, moest ik toch beloven, dat ik verder op mijn wandeling buitenshuis in ’t geheel geen teekeningen of aantekeningen meer zou maken. Daar heb ik mij dan ook braaf aan gehouden, want ’t gaat niet aan, om onnoodig opschudding te veroorzaken. Intusschen hadden wij een aardigen kijk gekregen op de bijdehandheid van onze schildwachten en de vaardigheid en ernst van de militaire autoriteiten’*. Door dit oponthoud dreigt het reisplan aardig in duigen te vallen want het idee was de trein van 4.03 uur te halen in Nieuwersluis en daarom draven Thijsse en zijn vrouw *‘met groter vaart door Maarssen dan in zoo’n aanzienlijk dorp betamelijk is’*. Hij noemt Maarssen *“het grootste dorp*

van de Vechtstreek met bijna vierduizend inwoners, die zich de weelde kunnen veroorloven van gaslicht en electrisch licht en leidingwater. Ook wordt de gezelligheid er bevorderd door sociëteit, kegelbaan, badinrichting, ijsclub, gymnastiek-vereeniging en tennisbanen. De winter-avonden, (zoo lees ik letterlijk in de gids voor de Vechtstreek, waaraan ik deze bijzonderheden ontleen) worden verkort op de aangenaamste wijze door “Het Nut”, de mannenzangvereeniging “Zang en Vriendschap”, en een Fanfarecorps. Wie zou dus niet graag in Maarssen willen wonen?”

Thijsse is genoodzaakt zich verder te haasten over de oostoever van de Vecht, langs Doornburgh, daarnaast Goudestein, een rijk zeventiende-eeuws indrukwekkend huis. Aan de overkant ziet hij Bolenstein, maar hij wacht zich er wel voor om aantekeningen te maken en houdt zijn schetsboekje diep in zijn zak verborgen. Hij zegt dat in de Vechtlinie *“vinnige forten liggen, nu als eilandjes in de groene vlakte, maar als de nood aan den man komt, worden het eilandjes in overstroomd gebied. En overal, ook op de westoever, stonden kanonnen opgesteld achter prachtig afgewerkte borstweringen met scherfvrije schuilplaatsen en uitkijktorens (...). Wij zullen de jaren 1914 en 1915 niet licht vergeten”*.

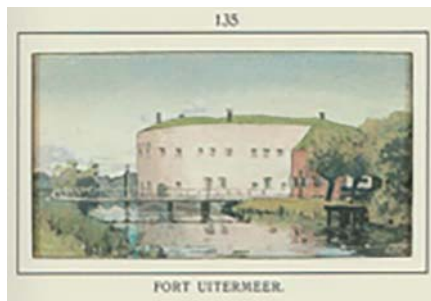

Verder en verder wandelt Thijsse langs de Vecht en komt bij Cromwijk waar vroeger de dichter Rotgans woonde. In de tuin bloeien welriekende viooltjes onder een oude linde. Aan de overzijde ziet hij Slangenvecht, de voormalige woonplaats van Kees de Tippelaar. Grote bewondering had Thijsse voor deze wandelspecialist die enorme dagmarsen aflegde in Europa en Azië. In zijn jeugd had hij veel gehoord over C.A.A. Dudok de Wit (Kees de Tippelaar) en hij probeerde zijn voorbeeld te volgen. Verder dan Amsterdam-Baarn vice-versa was hij niet gekomen. Veel woorden wijdt Thijsse aan de historie van Oudaen, Nijenrode en het landgoed Gunterstein en roemt op deze aprildag de bloesem van de kersen- en appelbomen en het vogelgezag van de Vechtstreek. Al verder lopend heeft hij het waterland van de Vechtplassen aan zijn rechterhand en ziet hij links aan de overzijde van de Vecht een rij buitens Hofwerk, Vijverhof, Over-Holland, Sterrenschans en Rupelmonde. Hij ziet boothuisjes, aanlegplaatsen, theekoepels en waterhoentjes in de Vecht. In Nieuwersluis missen Thijsse en zijn vrouw hun trein en de volgende trein heeft ook nog drie kwartier vertraging. Het reisschema is door hun arrestatie in Maarssen danig in het honderd geschopt!

Toch een verboden plaatje

Eén tekening van een militair object is toch terechtgekomen in De Vecht: Fort Uitermeer bij Weesp. Thijsse had dit fort dat eruit zag als een 'groot wit kasteel' genoemd in zijn tekst vanwege de oeverzwaluwen in de wallen en de groeiplaats van de zeldzame zomerklokjes in de omgeving. Tekenaar Jan Voerman jr. had argeloos en kennelijk ongehinderd een tekening van het fort gemaakt. Het plaatje leverde Verkade heel wat moeilijkheden op: de dienstdoende commandant vond verspreiding van de afbeelding 'ontoelaatbaar' en het kostte de fabrikant veel overredingskracht om toestemming te krijgen *De Vecht* toch in de handel te brengen.²⁾

Verkade-album De Vecht kost 60 cent in 1915

Het plaatjesalbum De Vecht heeft verder de volgende hoofdstukken: Nieuwersluis tot Nigtevecht, Op zijwegen, Door de plassen en eindigt met de vrolijk verslag van een roeitocht op de Vecht die Thijsse maakte in zijn jeugd met vrienden. Hij was een zeer onderhoudend verteller. Voor u, leden van de HKM, heb ik mij vooral gericht op het gedeelte van het album dat over Maarssen gaat. Ik vermoed dat menig een van u het album De Vecht in de boekenkast heeft staan en het is zeer de moeite waard de buitengewoon mooie

afbeeldingen nog eens aandachtig te bekijken en de zeer leesbare tekst van Thijsse weer te lezen. De eerste albums werden steeds voor 50 cent aan de consument verkocht. Door stijging van de papierprijzen en hogere productiekosten zag Verkade zich genoodzaakt prijsverhogingen door te voeren. De Vecht werd voor 60 cent verkocht, De IJssel, dat in die tijd met één s werd geschreven, voor drie kwartjes en voor het daaropvolgende album Friesland moest zelfs een gulden worden betaald.

Andere Verkade-albums

Met de reisalbums bleek Verkade een heel nieuwe markt aan te boren. Het toerisme was in Nederland sinds 1900 in opkomst, maar er bestond nog nauwelijks toeristische literatuur. De manier waarop Thijsse het land beschreef was ongewoon, verrassend en uitnodigend. Na het uitkomen van de album De IJssel in 1918 stopt Verkade een tijd met Thijsse en andere schrijvers werken voor de Zaanse fabrikant: Portielje, Van Laren en Kuyman.

In 1922 kreeg Thijsse een eredoctoraat in de wis- en natuurkunde aan de Universiteit van Amsterdam. Deze onderscheiding gaf hem het benodigde aanzien en erkenning van zijn kwaliteiten. In 1926 gaat Thijsse weer met Verkade in zee en het album Bloemen in onzen tuin verschijnt, de auteur wordt nu op de omslag vermeld als Dr. Jac. P. Thijsse. Later volgen o.a. de albums Paddenstoelen, De bloemen en haar vrienden, Waar wij wonen, Onze groote rivieren en Vogelzang. Thijsse heeft aan twintig van de vijfendertig Verkade-albums meegewerkt.

De relatie met de firma Verkade is altijd goed geweest. Mevrouw Thijsse was in

1938 overleden. Eind 1944 werd de villa van Thijsse in Bloemendaal door de bezetter gevorderd en hij evacueerde naar een huis in Overveen. Op 7 januari 1945 schreef Thijsse nog een briefje aan Verkade, waarin hij bedankte voor het kerstpakket dat hij had ontvangen. De dag daarna overleed hij op 79-jarige leeftijd.

Herdrukken

In 1974 kwamen de herdrukken van Lente, Zomer, Herfst en Winter op de markt. De plaatjes werden er in een los katern bijgeleverd. Ook de albums Friesland (1979), het Naardermeer (1980), Langs de Zuiderzee en De bloemen en haar vrienden (1984) werden herdrukt. In 1988 kwam Texel aan de beurt. De fascimile-druk van De Vecht verscheen in 1996 en het jaar daarna De IJssel. Plaatjes plakken was bij de laatste albums niet meer nodig, want de oorspronkelijke aquarellen werden meegedrukt. In september 2015 komt in het Vechtstreekmuseum een tentoonstelling over 100 jaar Verkade-album De Vecht. Ongetwijfeld kunt u ook daar genieten van de prachtige Verkade-tekeningen!

Noten

- ?) M. Donkersloot-de Vrij, jaarboekje 1985 Oudheidkundig Genootschap Niftarlake
- 2) Marga Coesèl – Natuurlijk Verkade

Bronnen

- De Vecht – Jac. P. Thijsse
- Natuurlijk Verkade, het verhaal van de albums – Marga Coesèl
- Jac. P. Thijsse, een biografie – S. Dijkhuizen

Met dank aan Ria Tijhuis voor de foto's en reproducties. Dit artikel is gepubliceerd in:

100 jaar Verkade-album De Vecht in aquarellen en foto's

Dit jaar is het 100 jaar geleden dat het Verkade-album 'De Vecht' uitkwam. Een verzameling van aquarellen van onze streek met leerzame en interessante teksten van Jac. P. Thijsse. Op de tentoonstelling zijn 27 van deze aquarellen vergroot te zien. Naast elke aquarel is een foto van de tegenwoordige situatie geplaatst. De foto's zijn gemaakt door leden van de Foto- en Videoclub Loenen.

In 100 jaar kan er veel veranderen. Een aantal van de eenvoudige huisjes, boerderijen en bruggetjes uit het album bestaat niet meer. Toch bleken nog vele van de afgebeelde objecten nauwelijks veranderingen te hebben ondergaan. Voor de fotografen was het de uitdaging om foto's te maken die zoveel mogelijk lijken op de afbeeldingen op de aquarellen uit het album. Het seizoen, de

stand van de zon en de hoek waaronder het object wordt gefotografeerd, zijn enkele cruciale aandachtspunten om de foto zo goed mogelijk te laten lijken op de 100 jaar oude aquarel. Hieronder drie voorbeelden van welke problemen we zoal tegenkwamen.

In Breukelen ligt aan de Vecht het voormalige kinderziekenhuis Grigia (aquarel 23). Op de aquarel staat rechts van het huis een grote boom. Deze boom staat stevig in het blad. De aquarel is gemaakt in de zomer. Nu 100 jaar later is deze boom verdwenen en staat er een nieuwe boom pontificaal midden voor het huis. Wachten met fotograferen tot de zomer heeft als consequentie dat het huis grotendeels verborgen gaat achter de bladeren van de boom. De enige oplossing was een foto te maken in het begin van de lente. Een boom met kale takken dus.

je het perspectief van het huisje op de aquarel aanhoudt bij het fotograferen van deze locatie dan zie je dat de kerk op een hele andere plaats komt te staan dan in de aquarel is weergegeven. Het lijkt erop dat de schilder ter wille van de compositie de kerk op een andere positie heeft geplaatst.

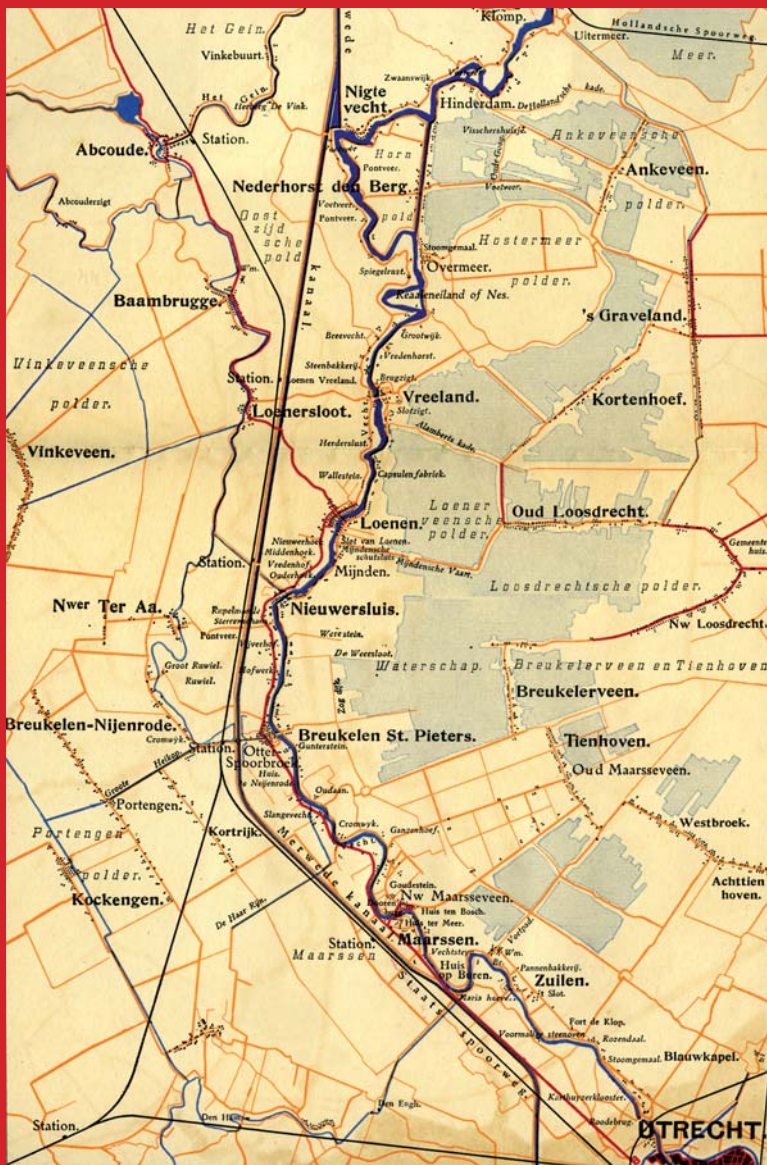
De foto's zijn gemaakt door leden van de werkgroep Verkade-album 'De Vecht' die bestond uit: Co Boom-

gaard, Giel Gulpers, Fred Heubel, Gerhard Hof, Corrie Kok, Manon Leffelaar, Jacques van der Linden, Ron Noordenbos, Stephen van Santvoort. De foto's zijn ook te koop. Voor inlichtingen kunt u zich wenden tot het Vechstreekmuseum.

In Breukelen bij het station staat de Kortrijkse molen. Deze molen (bouwjaar 1696) bemaalde de polders Kortrijk en Gieltjesdorp. Een groep enthousiaste vrijwilligers houdt de nu gerestaureerde molen in stand. Alleen met ondersteuning van twee van hen konden de fotografen een foto maken gelijkend op de afbeelding op de aquarel. De vrijwilligers draaiden de molen en plaatsden de wieken in de gewenste stand. Het lukte niet om de foto te maken exact vanaf de plaats waar de schilder ooit zijn ezel had staan. Op die plek staat nu een forse boom. Verder kregen wij de indruk dat de schilder wat moeite had met de perspectivische weergave van de molen. Oordeel zelf.

Nog een voorbeeld om te laten zien welke problemen je tegenkomt als je exact de situatie van de aquarel wilt fotograferen. Als

VechtstreekMUSEUM

20 jaar

Diependaalsedijk 19b
Park Goudestein Maarsse

Voor meer informatie:
www.vechtstreekmuseum.nl
info@vechtstreekmuseum.nl

Met bijdrage van

 Historische Kring Maarsse.

kfHein, fonds

Stichting
 Vechtsnoer
SAAMWERKINGSVERBAND VAN ERFGOEDONTELINGEN